

Cesta

4

2009

KŘESŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 7 Kč

Modlitba.....	3
Soudcové Izraele 7.	4
Poznáváme Ježíše.....	6
Podobenství 2.	7
Mimozemšťané v žabství 9.	8
Velikonoční soutěž	10
Dopířovaná	12
Putujeme s Biblí.....	13
Soutěž o tři knihy.....	15
Písnička.....	16

Vydavatel: Úřtřední rada Církyve řeskoslovenské husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 107
 řéfiredaktorka: Mgr. Jana Krajřčířřiková, e-mail: jana.krajcirkova@ccsh.cz
 Tisk: Grafotechna Print s. r. o.
 Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9,
 tel.: 234 092 851, e-mail: predplatne@predplatne.cz
 Objednávky a reklamace vyřřizujte, prosím, řřímó s distributorem.
 Ilustrace: J. Kostelecký, R. Scott, P. Herold, J. Wienerová, V. řřvejřřová
 a archiv řesopisu Cesta
 Registrováno pod řříslem MK řřR E 8426 dne 2. 2. 2000

Ježíši Kriste, Pane náš,
my si jen těžko umíme představit,
jak velikou obět jsi pro všechny lidi podstoupil.

Moc ti za to děkuji.

Přála bych si,
abychom si to všichni zasloužili a žili tak,
aby ses na nás nemusel zlobit,
jako když jsi vyháněl kupce z chrámu.

Amen

7. Zsvěcenec Samson – 2. část

Když Pelištejci zjistili, že úrodu jim zničil Samson za to, že tchán dal jeho ženu jinému, upálili tuto ženu i s jejím otcem. Pro Samsona to bylo jako otevřené vyhlášení války. „Neustanu, dokud nad vámi nevykonám pomstu,“ prohlásil, bil Pelištejce hlava nehlava a způsobil jim zdrcující porážku.

To mělo ovšem za následek, že přitáhlo celé pelištejské vojsko. Když to viděli judští muži, rozhodli se jim Samsona vydat. Samson souhlasil, aby jej spoutali a vydali Pelištejcům, jen je žádal, ať jej sami nezabíjejí. Jásot Pelištejců nad spoutaným Samsonem netrval dlouho. Silák svá pouta roztrhl, jako by to byly nitě, a oslí čelisti, kterou našel, pobil tisíc Pelištejců. Tak obrovskou sílu mu dával Hospodinův duch, neboť Hospodin chtěl, aby jeho zasvěcenec Samson Pelištejce pobil.

Po tomto boji dostal Samson obrovskou žízeň. Volal k Bohu: „Ty jsi skrze mne způsobil toto velké vysvobození. Přece mě teď nenecháš umřít žízní a padnout do rukou nepřátel!“ A Bůh rozpoltil skálu, ze které vytryskla voda, aby se Samson mohl napít. Nazval toto místo Pramen volajícího.

Samson stál v čele Izraelců dvacet let. Jeho obrovská síla byla vyhlášena a všichni Pelištejci se ho báli. Mnohokrát se jej snažili porazit, ale nikdy se jim to nepodařilo. V Gáze například vysadil celou městskou bránu, u které na něj v noci čekali, dal si ji na ramena a odnesl ji do hor.

Jednou se však Samson zamiloval do ženy, která se jmenovala Delíla. Přišla za ní pelištejská kněžata se žádostí: „Pokus se vyzvědět, v čem spočívá Samsonova síla. Když se ti to podaří, bohatě ti zaplatíme.“

Delíla začala na Samsona naléhat. Neustále jej prosila, aby jí prozradil, v čem je jeho obrovská síla a jak by mohl být poražen.

Samson jí řekl, že by ho museli spoutat sedmi syrovými houžvemi. Když to však Delíla učinila a křikla: „Samson, pozor, jdou na tebe Pelištejci!“ Samson houžve zpětrhal jako tenké provázky. Delíla se zlobila, že ji napálil, a znovu jej přemlouvala, ať jí prozradí své tajemství. Ještě dvakrát ji odbyl falešným přiznáním, ale Delíla dotírala o to víc. Vyčítala mu: „Jak můžeš říkat, že mě miluješ, když mi to nechceš prozradit?“

Nakonec, k smrti unaven jejím naléháním, jí Samson přece jen prozradil, že o svou sílu by přišel tehdy, kdyby mu někdo ostříhal vlasy. Delíla poznala, že tentokrát mluví pravdu, a zavolala Pelištejce, kteří jí bohatě zaplatili. Ve spánku Samsonovi ostříhala vlasy a ten zeslábl, takže se jej snadno zmocnili. Spoutali jej řetězi, vypíchli mu oči a uvrhli jej do vězení, kde musel otáčet těžkým mlýnským kolem. Vlasy mu však začaly dorůstat.

Pelištejci se rozhodli obětovat svému bohu Dágonovi a uspořádali bezuzdnou oslavu. Přivedli také Samsona, aby se mu mohli posmívat. Samson stál v paláci s mnoha sloupy, který byl plný Pelištejců. Modlil se k Hospodinu, aby mu naposledy dal sílu, aby se mohl pomstít za své oči. Pak se opřel do dvou prostředních sloupů, takže se celý dům zřítíl a pohřbil ve svých troskách tisíce Pelištejců i Samsona. Veliký silák Samson tak doplatil na svou jedinou slabost – na to, že se znovu nechal umluvit ženou. Jeho bratři jej pak pochovali v hrobě jeho otce Manóacha.

Část dvanáctá

1. Při poslední večeři Ježíše s učedníky se přihodilo něco zvláštního, co to bylo?
2. Na čem vjel Ježíš před Velikonocemi do Jeruzaléma?
3. Jak se Ježíš zachoval vůči směnárníkům a obchodníkům v jeruzalémském chrámu?
4. Jak se jmenovali učedníci, kteří usnuli, když se Ježíš modlil v Getsemanské zahradě?
5. Co křičel dav, když Pilát dal zbičovat Ježíše?

(Nápověda: Ukřžuj! Ukřžuj!, umýt nohy, Petr, Jakub, Jan, osel, vyhnat)

Část třináctá

1. Kolik křížů bylo na Golgotě, když byl ukřižován Ježíš Kristus?
2. Kdo vedl vojáky, kteří šli za Ježíšem do Getsemanské zahrady?
3. Kam milosrdný Samařan odvezl člověka, kterého našel zraněného?
4. Kolik chlebů a ryb potřeboval Ježíš, aby nasýtil 5000 lidí?
5. Jak se jmenovali tři sourozenci z Betánie?

(Nápověda: Marie, Marta, Lazar, 5 chlebů, 2 ryby, Jidáš, hostinec, tři)

Správné odpovědi najdete na str. 11. Při přípravě seriálu byla použita publikace „Bible v hádankách a odpovědích.“

Marcela Šimová

2. Podobenství ve Starém zákoně

Ačkoliv máme podobenství spojena především s Pánem Ježíšem, některá najdeme i ve Starém zákoně. Uvedeme si několik z nich. Např. ve Druhé knize Samuelově 12,1-4 přichází za králem Davidem prorok Nátan a vypráví mu tento příběh: „V jednom městě byli dva muži, jeden boháč a druhý chudák. Boháč měl velmi mnoho bravu a skotu. Chudák neměl než jednu malou ovečku, kterou velmi miloval a dobře se o ni staral. Jednou přišel k bohatému muži návštěvník. Jemu bylo líto vzít nějaký kus ze svých stád, aby jej připravil poutníkovi. Vzal tedy ovečku tomu chudému muži.“ Král David se na toho boháče velmi rozlítil. Nátan mu však řekl, že přesně tak se zachoval i on, když si vzal Bat-šebu, manželku svého věrného vojáka Urijáše, kterého kvůli tomu poslal na smrt.

Prorok Izajáš (5,1-7) kárá izraelský lid za jeho nevěnost. Přirovnává Izrael k vinici, kterou Hospodin pečlivě obdělával, když však očekával sladké hrozny, vydala jen odporná pláňata. Když chtěl Izajáš lidu připomenout, že každá práce a každé dění má svůj určený čas a postup, použil podobenství o oráči a polních pracích (28,23-29).

Starozákonní proroci také konali skutky, které jsou „podobenstvím“. Například Jeremjáš ukazuje v podobenství o opasku nevěnost Božího lidu (13,1-11). Hospodin Jeremjášovi řekl, aby si koupil lněný opasek, dal si jej kolem beder a nenamáčel jej do vody. Po nějaké době mu přikázal opasek ukryt ve skalní trhlině u řeky Eufrat. Po mnoha dnech uložil Hospodin Jeremjášovi, aby opasek vyhrabal. Byl zničený. Stejně jako ten opasek přimkl Hospodin k sobě lid izraelský a judský. Oni však neposlechli, vzpírali se žít podle Hospodinova slova a chodili za jinými bohy.

Na jiném místě používá Jeremjáš přirovnání k práci hrnčíře (18,1-4). Jako hrnčíř zachází s hlínou podle svého uvážení a když se mu dílo nepovede, udělá z hlíny znovu hroudu a zkusí vytvořit novou nádobu, tak i Hospodin jedná svobodně se svým lidem i s pronárodou.

9. Krásné dny?

My žáby jsme proslulé tím, že hodně uvažujeme. Teď právě uvažuji o tom, že ve správně táhnoucí a tudíž pískající dýmce musí být nějaké kouzlo, protože můj člověk se vrátil s tou stéblem protaženou a pískající dýmkou ve výborné náladě. Posadil se vedle paní redaktorky a slečny člověčice a hned začal o těch svých mimozemšťanech.

„Díváte se, jestli už nepřistávají?“ ptal se.

„Ano,“ přisvědčila.

„Musejí napřed dobře obhlédnout místo a ujistit se, jestli je přistávací dráha volná a nepasou se tam sousedovy ovečky. Přímo vidím, jak se jejich stříbrošedá vesmírná loď snáží k zemi.“

„Žijete tu krásné dny, pane spisovateli, mistře,“ žasla paní redaktorka, slečna člověčice, „když vás napadají tak skvělé příběhy.“

Možná bych měl i já, žabí král, bafat a pískat z dýmky, abych měl lepší náladu, protože teď jsem se rozlíčil. Mě nenapadají příběhy, mě napadají nepřátelé a kdybych si nedal správný žabský pozor, dopadlo by to se mnou prrrrašpatně. Třeba když si na louku, kde mají přistát mimozemšťané, zvykl přistávat čáp.

To velké, vpředu bílé, vzadu černé stvoření si vyšlapuje na červených nohách, kouká na zem hned jedním, hned druhým okem, bodne do trávy červeným zobanem a už v něm drží kořist. Nepohrdne myškou ani malým ptáčkem. A největší lahůdkou jsme mu my žáby. Co se nakráčel kolem rybníčku a nakoukal do vody, tušil mě tam. Ale já byl vždycky včas schován pod trsy rákosí, zalezlý až do kořínků.

Naštěstí ten vrah žab usoudil, že tenhle revír má už vylovený, a navštěvuje jiná luční loviště neboli čápiště. Ale jsou tu další nepřátelé, například člověkův kocour Čert, ten černý tvor s bílou náprsenkou a bílými punčoškami. Je to falešník a pokrytec.

Vám, paní redaktorko a slečno člověčice, se bude třít o nohy a vrát a příst a vzhlížet, jako byste byla jediná, od koho si přeje pohlazení. Ale měla byste ho vidět, jak brousí kolem rybníčku a vyhlíží život v něm. Zajímají ho ryby, ale nejvíc já. Když sedím na lekní-

novém listu, jenom se šklebí. Jenže jednou jsem zrovna vyplul z rákosí a kocour po mně skočil, až to šplouchlo.

Můj člověk zrovna shrabával na dvoře trávu, kterou předtím posekal takovou rámusící věcí, a úplně nepřiměřeně se vyděsil.

„Čertíčku, miláčku,“ volal. „Neutop se mi, ty moje potěšení, kdo by mi v noci líhal na nohou, že se nemůžu ani hnout?!“

Čtěl kocoura vylovit hráběmi, ale ten hrabal packami, až se dohrabal ke břehu a vyletěl na hrázku; ten vypadal, celý zmáčený a se schlíplou srstí, ocásek jak prouteček z vrby. Otřel se mému člověkovi o nohy a udělal: „Vrnk.“ Což znamenalo: „Copak nevidíš, že umím plavat?“

Já jsem samozřejmě nečekal, až po mně skočí, a potopil jsem se, protože pod vodou kocour plavat neumí. Dlouho se potom myl na sluníčku a já jsem se vynořil a pěkně nahlas jsem mu to pověděl.

„Kdybch byl rropucha, klidně bych tě nechal do sebe kousnout. Rropucha má po těle jedovaté bradavičky. Kdyby sis kous, lítal bys po zahradě s pěnou u tlamy.“

Ale na druhou stranu zas musím kocoura Čerta pochválit a poděkovat mu, protože ode mne odvrátil ještě větší, namouduši smrtelné nebezpečí. To jsem zrovna zkoušel, na kterém kameni v hrázi se mi bude nejlíp slunit, když z trávy vykoukla hlavička s dvěma žlutými pŮlměsíčky po stranách. Zakmitala rozeklaným jazykem, nadzdvihla se i s kusem šedivého těla a hleděla na mě studenýma očima, které nikdy nemrkají.

Hadí oči mají uhrančivou moc, živý tvor před jejich pohledem neunikne. Hlasitě jsem nářkal, ale lezl vstríc rozvírající se tlamě, do jisté záhuby. Kocour Čert zrovna slídl nad rybníčkem po hryzci. Můj nárek ho přilákal, přiběhl a vykulil oči. Hada viděl poprvé, ten zas poprvé kocoura. Zasyčel na Čerta, ale pak se radši svinul do živého klubka plného převalujících se smyček. Kousnout si do nich kocour netroufal, ale několikrát do toho hemžení záhybů jakoby zkusmo sekl tlapkou s vytaženými drápký, kočičmi šavličkami.

„Copak tam máš, kamaráde?“ všiml si toho můj člověk, který seděl nad rybníčkem a psal do sešitu asi něco o mimozemšťanech.

„Ale!“ povídal. „Užovka obojková. Jedovatá není, aby nás kousla a my museli honem k lékaři. Ale nezdá se ti, Čertíčku, že zapáchá?“

Vzal užovku do kapesníku, ta byla dlouhá, když se rozvinula, a odnesl ji do strže. Kocour Čert se vrátil k lovu na hryzce, za což ho můj člověk chválil, protože hryzec je sice hezká hnědá myš, jenže podhryzává stromky. Já jsem skočil do vody a dlouze jsem o té příhodě přemýšlel.

Ladislav Muška
(dokončení příště)

Asi před 2000 lety žil ve městě Nazaret Ježíš Kristus. Na svět jej poslal Bůh, jeho Otec, aby každý, kdo v něho uvěří a přijme ho za svého Spasitele, měl život věčný. V Bibli se o něm můžeme dočíst, že konal zázraky a uzdravoval nemocné. Farizeové v tom viděli rouhání proti Bohu. Chtěli se Ježíše zmocnit a umlčet ho. Jeden z jeho učedníků, Jidáš, jim nabídl, že ho za 30 stříbrných zradí.

Před Velikonocemi se učedníci a Ježíš sešli k poslední společné večeři, aby dodrželi židovskou tradici a pojedli velikonočního beránka. Po večeři se Ježíš vydal do Getsemanské zahrady na Olivové hoře. Cestou jej učedník Petr ujišťoval, že by s ním ochotně šel i do vězení a na smrt. Ježíš mu však odpověděl, že dříve než ráno kohout zakokrhá, Petr jej třikrát zapře. To se i stalo, ale Petr toho hořce litoval a později se stal Ježíšovým věrným apoštolem.

V zahradě Getsemanské se Ježíš modlil k Bohu: „Můj Otče, jestli je to možné, zachraň mě od smrti.“ Poté však dodal: „Ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň.“

Učedníci, kteří jej doprovázeli, usnuli. Vtom přišel Jidáš s ozbrojeným doprovodem a Ježíše zatkli. Odvedli ho k veleknězi a řekli o něm, že se rouhá, když o sobě říká, že je Syn Boží. Ráno před-

vedli Ježíše před římského místodržitele Piláta a požadovali jeho ukřižování. Ačkoliv Pilát na něm sám neshledal žádnou vinu, nakonec jim vyhověl. Dal rozkaz Ježíše zbičovat a potom ukřižovat.

Ježíš musel sám nést svůj kříž na horu Golgota, na hlavu mu dali trnovou korunu, posmívali se mu, bili ho a plivali na něj a na jeho kříž přibili posměšný nápis „To je Ježíš, král Židů“. Byl ukřižován ještě se dvěma hříšníky. Od dvanácti hodin až do tří hodin odpoledne nastala tma a Ježíš zvolal: „Je dokonáno“ a skonal.

Večer přišel za Pilátem Josef z Arimatie, člen židovské rady, a žádal jej, aby mohl Ježíše pohřbít. Pilát s tím souhlasil. Tak Josef zavinul Ježíše do plátna a položil jej do hrobu vytesaného ve skále. Vchod do hrobu zatarasil velkým kamenem, aby ho nikdo nemohl odvalit. V neděli ráno se ženy, které přišly s Ježíšem z Galileje, vydaly ke hrobu, aby jeho tělo namazaly vonnými mastmi. Našly však kámen odvalený a hrob prázdný. Zjevil se jim anděl a řekl jim: „Ježíš tu již není, byl vzkříšen, třetího dne vstal z mrtvých, jak vám řekl.“ Ženy to hned běžely říci jeho učedníkům.

Ježíš se po svém vzkříšení několikrát zjevil svým učedníkům. Nakonec jim požehnal a vystoupil na nebesa, kde sedí po pravici Boží.

ÚKOL:

Děti, zkuste se zamyslet nad tímto vyprávěním o Ježíši Kristu a jeho ukřižování. Zkuste si uvědomit, co pro vás Ježíš Kristus znamená, a napište nám o tom krátké vyprávění a přiložte k tomu i malý obrázek. Tři vylosovaní obdrží malý dárek a budete-li souhlasit, vaše příspěvky otiskneme.

Hodně úspěchů a ať vám Ježíš Kristus žehná vám přeje

Marcela Šimová

Odpovědi ze str. 6:

Dvanáctá část:

1. Ježíš převzal úlohu služebníka a umyl svým učedníkům nohy, 2. na oslu, 3. rozhněval se a všechny kupce vyhnal, 4. Petr, Jakub, Jan, 5. Ukřičuju! Ukřičuju!

Třináctá část:

1. tři, 2. Jidáš, 3. do hostince, 4. 5 chlebě a 2 ryby. 5. Marie, Marta, Lazar

Když si tak někdy odpoledne vyjdu ven, nevidím, že by si děti na našem sídlišti vynalézavě hrály. Tu a tam ještě provozují kopanou a to je všechno. Hrát na zaklepávanou nebo dokonce kuličky je už zapomenutá minulost. Možná, že je napínavější honit u počítače zločince nebo bojovat s nepřitelem, a člověk se přitom nemusí hýbat.

Snad neuškodí vzpomenout, jak si děti kdysi hrály. Tak třeba kuličky se mohly cvrknat do důlku, ale byla i jiná možnost. Ta hra se nazývala dopiďovaná. Asi pět hráčů vybavených kuličkami se sešlo v bezpečném zákoutí. První z nich (podle abecedy) se postavil na určenou značku a ostatní položili kuličky na zem ve vzdálenosti asi tří metrů. První hráč se pak snažil hodit svou kuličku tak, aby ťukl do některé z nasazených, případně aby tu svou spojil s cizí palcem a malíčkem jedné ruky. Když do kuličky ťukl nebo obě spojil, vyhrál a mohl si cizí kuličku ponechat. Když se mu podařilo oboje, tj. ťuknout i spojit, majitel kuličky mu musel ještě jednu přidat. Pokud první hráč žádnou kuličku neťukl ani nespojil s tou svou, zařadil se mezi ostatní a na jeho místo nastoupil další hráč.

Zkuste si dopiďovanou zahrát.

ZS

Jarní

Babička vyvedla ze vrátek
houfeček žlutoučkých housátek
a ta štěbetají: „Sláva!
Všude roste mladá tráva!“

E. Š. + Z. S.

6. Křížová cesta

Známe ji z obrazů v katolických kostelech i z různých poutních míst. Podle tradice znázorňuje čtrnáct zastavení Ježíše Krista na jeho cestě utrpení (Via Dolorosa) z římské pevnosti Antonia, kde jej Pilát odsoudil, na horu Golgota (Lebka, Kalvárie), kde byl ukřižován. Kdo má možnost navštívit město Jeruzalém, může se přidat k množství lidí, kteří se vydávají po Ježíšových stopách.

Místo jistě dnes vypadá jinak než tehdy, mísí se zde muslimové (cesta i chrám Božího hrobu se nachází v muslimské čtvrti) s křesťany, obchodníci, poutníci a turisté. Na každém zastavení stojí kaple, kláštery a chrámy, které připomínají nejdůležitější událost křesťanské historie. Kamenná dlažba Dolorosy, o Velikonocích nejslavnější cesty světa, je téměř vyhlazená, protože miliony poutníků i turistů na ní zanechávají každý rok svůj otisk. Přibližme si stručně jednotlivá zastavení, jak je možné je v Jeruzalémě navštívit:

1. Ježíš je odsouzen k smrti.

Cesta začíná v římské pevnosti Antonia, kde Pilát Ježíše odsoudil. Hned vedle se dnes nachází Omarova škola, odkud jdou každý pátek františkáni Via Dolorosou v Ježíšových stopách.

2. Ježíš zvedá kříž.

Na tomto zastavení se nalézá kaple Odsouzení a kaple Bičování. Stojí částečně na místě zvaném Lithostrotos, kde byla Ježíšovi nasazena koruna z trní a začala jeho cesta s křížem. Vedle je oblouk Ecce Homo, kde Pilát ukázal lidu Ježíše a řekl tato slova (ejhle člověk).

3. Ježíš padá poprvé pod křížem.

Na rohu ulice El-Wad stojí polská kaple. Na ní je reliéf, který zobrazuje Ježíše, jak padá pod tíhou kříže.

4. Ježíš potkává svoji matku.

Tradice vykládá, že matka stála na cestě, aby spatřila syna. Je zde malá arménská katolická kaple.

5. Šimon z Kyrény pomáhá Ježíšovi nést kříž.

Cesta zde začíná stoupat do schodů směrem na Golgotu.

6. Veronika utírá Ježíšovi obličej.

Zde měl stát podle tradice dům Veroniky, která přistoupila k Ježíšovi a utřela mu obličej. Dnes je tam kaple Malých sester Ježíšových.

7. Ježíš padá podruhé pod křížem.

V kapli františkánů je velký sloup, který označuje místo druhého pádu, zde měl být vyvěšen jeho rozsudek k smrti.

8. Ježíš utěšuje plačící ženy.

Místo je označeno latinským křížem, jenž je vytesán do zdi řeckého kláštera.

9. Ježíš padá potřetí pod křížem.

Zastavení je před vchodem do chrámu Božího hrobu. Místo připomíná malý křížek a poutníci na něj přikládají dlaň.

10. Ježíš je zbaven svého roucha.

Zde začíná posledních pět zastavení, která se již nacházejí v chrámu Božího hrobu.

11. Ježíš je přibit na kříž.

Jedno z nejdůležitějších míst křesťanů. Roku 1938 bylo okrášleno mozaikou a označuje místo, kde byl Ježíš, před očima své matky, ukřižován.

12. Ježíš umírá na kříži.

Je zde řecký oltář, který se zvedá nad skálou Kalvárie, tedy místem, kde stál Ježíšův kříž.

13. Ježíš je sejmut z kříže a položen do klína matky.

Leží zde Kámen pomazání, na který byl Ježíš položen po sejmutí z kříže.

14. Ježíš je pochován a vstává z mrtvých.

Nejsvatější místo křesťanství. Ve zvláštní kapli se zde nachází místo Ježíšova pohřbení a vzkříšení a tvoří střed celého chrámu Božího hrobu, který nechala postavit r. 331 Helena, matka císaře Konstantina, která objevila místo Ježíšova ukřižování.

Jednotlivé části chrámu sdílejí po staletí různé křesťanské církve: mše zde slouží mniši římskokatoličtí, arménští, z řecké a syrské ortodoxní církve, Koptové i členové etiopské komunity, která odpradáвна obývá prostory nad střechou jednoho z bočních chrámů.

Dnes se již asi nedozvíme, co je skutečnost a co jen tradice, i když mnoho vědců po tom stále pátrá. Nesporně musí být velmi působivé tato místa navštívit, především pro křesťany, kteří na událostech s nimi spojených staví svou víru.

Milé děti, podaří-li se vám vyškrtat všechna slova v osmisměrce, ze zbylých písmenek se dozvíte, kým je pro nás Ježíš Kristus. Pokud nám tajenku pošlete do poloviny května, můžete navíc vyhrát jednu ze tří knih (jména výherců otiskneme v červnovém čísle).

K	E	T	R	V	T	Č	Ý	N	E	L	E	Z
O	B	N	Š	M	J	E	Ž	Í	Š	J	S	K
Z	É	V	Á	Á	Ř	N	N	E	B	Y	V	E
Ě	L	R	E	E	D	E	E	Í	N	Ě	V	A
N	CH	N	Č	L	Š	I	L	M	T	Y	E	D
K	H	E	A	Í	I	Á	J	N	Á	S	L	A
E	V	R	Ř	Ž	S	K	Á	P	E	K	K	R
L	L	K	O	O	Í	N	O	D	I	R	Y	H
E	Z	E	B	B	E	Ř	O	N	I	L	P	A
V	B	O	S	D	T	R	K	S	O	E	Á	Z
Š	T	I	Ě	O	E	R	T	Ť	T	C	T	T
A	E	L	Č	H	S	U	M	R	Ě	Ě	E	P
V	E	R	K	A	S	Á	P	S	L	B	K	Á
S	V	Í	N	O	A	A	T	O	G	L	O	G

bič	chrám	Květná neděle	Syn	vzkříšení
Bílá sobota	Ježíš	oběť	tělo	zahrada
Golgota	Jidáš	osel	večeře	Zelený čtvrtek
Herodes	kámen	Petr	velekněz	ženy
Hod Boží	krev	Pilát	Velikonoce	
hrob	Kristus	smrt	Velký pátek	
chléb	kříž	spása	víno	

Blahopřejeme výhercům soutěže z únorové Cesty:

(tajenka: Nebúkadnesar, Šadrak, Měšak, Abed-nego), kterým posíláme knihu:

Dominika Krčová z Hovorán

Brenda Žigová z Kojetína

a **Michal Štibral** z Mladé Boleslavi

Ref. Kris - tus ži - je, Kris - tus ži - je, všich - ni

li - dé ať to vě - dí, Kristus ži - je! Kristus ži - je, Kristus

ži - je, všichni li - dé ať to vě - dí, Je - žíš je náš Pán.

1. Jděte ke všem ná - rodům, jděte ke všem ná - rodům,

jděte ke všem ná - ro - dům jak on, ha - le - lu - ja, brat - ři,

ne - ste e - van - ge - li - um, ať na - vští - ví kaž - dý dům,

jdě - te ke všem ná - ro - dům tak ja - ko on. *Ref.*

2. V něm je nové stvoření, v něm je nové stvoření,
 v něm je nové stvoření, jak on, haleluja, sestry,
 svatý Duch je znamení, víru v život promění,
 v něm je nové stvoření, tak jako on. *Ref.*

3. Také z mrtvých vstaneme, také z mrtvých vstaneme,
 také z mrtvých vstaneme, jak on, haleluja, děti,
 jednou, až se skončí čas, Ježíš Kristus přijde zas
 a my všichni vstaneme, tak jako on. *Ref.*